

at altsaa de to Poster ved paakommende Vascancer skulle inddrages; men efter den Kundskab, jeg er kommen til ved at administrere Marinen, er det min fulde Overbeviisning, at Overrequisagemesteren er nødvendig, under hvad Navn det end saa bliver. Der maa være en Mand, som er Chef for Værftet, en Mand, som har den hele Commando med det Slags Sager. At der er en Bopæl til Overrequisagemesteren, anser jeg for en stor Fordeel, men det kunde ikke falde mig ind, hvis der ingen Bopæl var, at foreslaae, at en ny skulle bygges, uagtet det altid er en Fordeel, at den paa gjældende Embedsmand boer der paa Stedet. Den Bopæl, der var der, trængte til Reparation, som den ogsaa nu har faaet, men jeg kan iøvrigt forsikre den ærede Rigsdagsmand, at der til denne Udgift ikke er anvendt en eneste Skilling mere end til de almindelige Reparationer, der finde Sted ved Holmen.

Westenholz: Hvad jeg i Almindelighed har at bemærke, det er, at her forekommer mig at være en Tendens til bestandig at ville afsnappe Embedsmændene i deres Lønninger. Det er af en æret Rigsdagsmand (Monrad) blevet meget rigtigt bemærket, at man ikke maatte være en for streng Herre, naar man vilde have gode Tjenere; men jeg troer ogsaa, at man ei heller maa være en karrig Herre. Der er meget faa Embeder i Danmark, som ere vel aflagte; jeg troer, at netop det Mødsatte i Reglen er Tilfældet. Af disse Grunde skal jeg derfor i dette Tilfælde stemme imod Vædringsforslaget (Monrad: Maa jeg bede om Ordet?).

A. Sæge: Hvorvidt her er Stedet for den ærede Marineminister til at svare paa de Henstillinger, som jeg tillod mig at gjøre, det vil jeg ikke paatage mig at bedømme, men jeg tør dristig paastaae, at her er Stedet til at omtale dem, idet de ligefrem angaae en Pengendgift og endnu Mere til.

Hvad Bopælen paa Holmen angaaer, er jeg fuldkommen overbevist om, at den ærede Minister er enig med mig i den Betragtning,

at det er uhensigtsmæssigt der at etablere sig videre, saalænge vi ere i en saadan Overgangstilstand med Gammelholm, og det forholder mig at høre, at ingen betydelig Udgift har været anvendt derpaa; det er maaffee muligt, at man ganske havde kunnet spare enhver Udgift i den Anledning.

Naar det ærede Medlem fra Gladstrand (Westenholz) har sagt, at vore Embedsmænd i det Hele ikke vare for høit lønede, saa er det ganske vist; men jeg maa gjøre opmærksom paa det overordentlige store Antal Embedsmænd, vi have (Hør! Ja!), og dersom man vil indskrænke Antallet af Embedsmænd, skal jeg være en af de Første til at være med at bevilge højere Lønninger for det nedsatte Antal; men jeg troer ikke, at Staten kan udholde at ansætte Embedsmænd, saa at sige, i det Uendelige — thi det ærede Thing vil vistnok allerede være opmærksom paa, at der idelig forlanges flere Embedsmænd — og tillige højere Løn til dem (Hør!). Hvad Veiermesterposten angaaer, skal jeg udtale, at hvis den høitærede Minister nogenstunde skulde komme i Forlegenhed for at faae en fuldkommen paalidelig Mand, som blev lønnet med 400 Rbd. til at bestyre denne Post, saa vil jeg paa mit eget Ansvar levere ham en saadan (Hør!).

Monrad: Naar den ærede næstforegaaende Taler (Westenholz) bliver nøiere bekendt med den Mand, som gaaer igjennem Rigsdagen, troer jeg vistnok, at han vil være tilbøielig til at tage sin Anse tilbage (Hør!). Hvad man ved Finantslovens Behandling er tilbøielig til, det er at modsætte sig de enkelte smaa Forhøielser, som Administrationen forlanger for visse Embedsstillinger. Der er en heel stor Klasse af Embedsmænd, med Hensyn til hvilke det aldrig foreslaaes at forhøie deres Gage med 100 à 200 Rbd., men der er visse andre Embedsstillinger, for hvilke Ministerierne bestandig ere tilbøielige til under Finantsloven at foreslaae smaa Tillæg. Saa snart denne Sag bliver afgjort ved Lønningslove, ville alle saadanne Spørgsmaal og al Discussion derom falde bort.